

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/115/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111228358
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4111228358.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: Krajský prokurátor v Nitre, so sídlom Damborského 1, Nitra, proti žalovaným: 1/ F.. S. K., nar. XX. XX. XXXX bytom O. Q. č. XXX, 2/ Y. K.ová, nar. XX. XX. XXXX, bytom O. Q. č. 2, 3/ N. stredná odborná škola s vyučovacím jazykom maďarským Magyar Tannyelvu Madán Szakkozepiskola so sídlom O. Q. č. 71, IČO: 37858131, 4/ S.. X. K., nar. XX. XX. XXXX, O. Q. XXX, 5/ S.. H. K., nar. XX. XX. XXXX, O. Q. XXX, všetci zastúpení S.. Štefanom Slovákikom, advokátom, so sídlom Farská 34, Nitra, o vyslovenie neplatnosti prevodu vlastníctva, o odvolaní žalovaných v prvom až piatom rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 22. júla 2020 č.k. 19C/16/2019-461 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v prvom až piatom rade v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že prevod vlastníckeho práva k pozemku v O., zapísanému na liste vlastníctva číslo XXXX, pre obec O. Q., katastrálne územie O. Q., ako pozemok parcela registra „C“ parcelné číslo XXXX/X lesné pozemky o výmere 10970 m² z darujúcich G. K. (pôvodný žalovaný v prvom rade a právny predchodca žalovaných v štvrtom a piatom rade) a Y. K. na obdarovanú Súkromnú strednú odbornú školu s vyučovacím jazykom maďarským Magyar Szakk? zepiskola, realizovaný darovacou zmluvou zo dňa 25. 08. 2010, je neplatný. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, podľa ktorého uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 K 11/1993 z 28.3.1996 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu Poľnohospodárskeho družstva Pohranice a do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Z.. Z. A.. Dňa 03. 06. 2008 správca konkurznej podstaty úpadcu uzavrel s kupujúcimi G. K. (pôvodný žalovaný v prvom rade, nar. XX. XX. XXXX, zomr. dňa XX. XX. XXXX, žalovaní v prvom, štvrtom a piatom rade sú právni nástupcovia)) a Y. K. (žalovaná v 2. rade) kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej v liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXX pre katastrálne územie O. Q. označenej v registri „C“ ako parcela číslo XXXX/X lesné pozemky o výmere 10970 m² (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“ alebo „uvedené nehnuteľnosti“) v celosti. Správou katastra J. pod V 4027/08 bol povolený dňa 12. XX. 2008 vklad vlastníckeho práva v prospech kupujúcich. G. a Y. K. boli zapísaní ako vlastníci uvedených nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. O. Q. do LV č. XXX.

1.1.1.Dňa 25. 08. 2010 uzatvorili darujúci G. K. (pôvodný žalovaný v prvom rade) a Y. K.ová (ako darcovia) a Súkromná stredná odborná škola s vyučovacím jazykom maďarským Magyar Tannyelvu Madán Szakkozepiskola, so sídlom O. Q. (ako obdarovaná) darovaciu zmluvu, predmetom ktorej bolo

darovanie nehnuteľnosti zapísanej v liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXX pre katastrálne územie O. Q. označenej v registri „C“ ako parcela číslo XXXX/X lesné pozemky o výmere 10970 m² v celosti. Správou katastra J. bol povolený vklad vlastníctva do katastra nehnuteľností pod č. V5288/10 dňa 20. 09. 2010. Na LV č. XXXX pre kat.úz. O. Q. je zapísaný ako vlastník parc.č. XXXX/X o výmere 10970 m² žalovaný v treťom rade. V čase uzatvorenia darovacej zmluvy a povolenia vkladu darujúci boli vlastníkmi tejto nehnuteľnosti, čo vyplýva aj z výpisu z LV č. XXX pre kat. úz. O. Q..

1.1.2. Na základe protestu prokurátora zo dňa 19. 04. 2010 Správa katastra J. vydala rozhodnutie č. V 4027/2008-21 zo dňa 11. 05. 2010, ktorým protestu vyhovela a rozhodnutie Správy katastra J. o povolení vkladu zrušila. Na základe odvolania voči tomuto rozhodnutiu Katastrálny úrad v Nitre vydal rozhodnutie č. UPo 2/2010-6/Zv, V 4027/2008, Kd 53/10 zo dňa 28. 07. 2010, ktorým zmenil rozhodnutie Správy katastra J. a protestu prokurátora nevyhovela.

1.1.3. Krajský prokurátor v Nitre podal dňa 4. 10. 2010 na Krajský súd v Nitre žalobu podľa § 35 ods. 1 písm. b/ (Občianskeho súdneho poriadku, zákon číslo 99/1963 Zb. účinný do 31. XX. 2015, ďalej len „OSP“), ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia Správy katastra J. zo dňa 12. XX. 2008. Rozsudkom Krajského súdu J. č. k. 11S/136/2010-53 zo dňa 01. 03. 2011 bolo rozhodnutie Správy katastra J. sp. zn. V 4027/08 zo dňa 12. XX. 2008 zrušené v časti týkajúcej sa parcely č. XXXX/X lesný pozemok o výmere 10970 m² v k. ú. O. Q. podľa § 250j ods. 3 OSP a vec bola správne orgánu vrátená na nové konanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 05. 2011. Z. Z. A., správca konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo v K. ako žalovaný v druhom rade v tomto konaní podal voči rozsudku Krajského súdu v Nitre odvolanie (označené ako dovolanie), o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 10Sžr/96/2011 zo dňa 23.5.2012 tak, že odvolanie správcu konkurznej podstaty odmietol.

1.1.4. Následne Správa katastra J. rozhodnutím č. V 4027/2008-58 zo dňa 10. 10. 2012 konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na podklade kúpnej zmluvy v časti týkajúcej sa parc.č. XXXX/X- lesné pozemky o výmere 10970 m² v kat. úz. O. Q. prerušila do vyriešenia predbežnej otázky v súdnom konaní.

1.1.5. Z aktuálneho stavu výpisu z listu vlastníctva (ďalej aj „LV“) číslo XXXX k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. O. Q. súd zistil, že vlastníkom parcely č. XXXX/X - lesný pozemok o výmere 10970 m² v celosti je žalovaný v treťom rade. Súd zároveň zistil, že k uvedenej parcele je v LV č. XXXX vyznačená plomba na základe V - 4027/2008.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 39, § 46 ods. 1, ods. 2, § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 31 ods. 1 zákona číslo 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“), § 36b ods. 2 písm. f/ Vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, ktorou sa vykonáva zákon o katastri nehnuteľnosti, § 206 ods. 1 zákona číslo 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, § 27 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 70b ods. 1, ods. 3, § 27 ods. 1, ods. 2 zákona číslo 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, § 137 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“).

1.3. Konštatoval, že žalobca osvedčil naliehavý právny záujem na určení neplatnosti darovacej zmluvy.

1.3.1. Súd prvej inštancie následne pristúpil k prejednaniu veci samej. Žalobca v konaní namieta platnosť darovacej zmluvy dôvodiac, že darcovia platne nenadobudli vlastnícke právo k predmetu darovania, preto tento nemohli ďalej platne previesť na obdarovaného. Ako prejudiciálnu otázku riešil otázku platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 03. XX. 2008. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 8Cdo/128/2017 zo dňa 29. 01. 2019, ktorým boli rozhodnutia odvolacieho súdu ako i súdu prvej inštancie v tomto spore zrušené, naznačil, že konajúci súd je oprávnený skúmať oprávnenie správcu konkurznej podstaty nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami a ďalej poukázal na nedostatočné označenie nehnuteľností v uznesení, resp. opatrení konkurzného súdu zo dňa 16. 03. 1998 sp. zn. Z-2-3K 11/93, zo dňa 18. 08. 1999 č. k. Z-2-3K 11/93-330, resp. zo dňa 11. XX. 2001 č. k. Z-2-3K 11/93-382, ktoré boli vydané za účelom speňaženia majetku úpadcu. Uvedené nedostatky konštatoval tiež Ústavný súd SR v uznesení z 23. 01. 2013, sp. zn. IV. ÚS 45/2013, ktorým odmietol sťažnosť správcu konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo K. v konkurze, podanú voči rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžr 25/2011 zo dňa 15.2.2012. V tomto uznesení ústavný súd považoval za správny právny názor najvyššieho súdu, že opatrenia konkurzného súdu z 16. 03. 1998, z 18. 08. 1999 a z 11. XX. 2001, z ktorých malo byť zrejmé, že nimi bol prevodcovi udelený súhlas konkurzného súdu na prevod nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom prevodu na základe spornej kúpnej zmluvy, nedostatočne preukazujú súdom schválené oprávnenie prevodcu nakladať s predmetným pozemkom.

1.4. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/136/2010-53 zo dňa 01. 03. 2011 a na uznesenie Ústavného

súdu SR sp. zn. IV. ÚS 45/2013 zo dňa 23. 01. 2013 a dospel k záveru o neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 03. XX. 2008. Správnosť záverov v uvedených rozhodnutiach potvrdil i Najvyšší súd SR v zrušujúcom uznesení sp. zn. 8Cdo/128/2017 zo dňa 29. 01. 2019 (č. I. 372 tohto spisu), pričom súd zdôrazňuje, že právnym názorom tu vyjadreným je pri ďalšom posudzovaní predmetu sporu viazaný (§ 455 CSP).

1.5. Kúpnu zmluvu zo dňa 03. XX. 2008 uzavretú medzi Poľnohospodárskym družstvom K., zastúpeným správcou konkurznej podstaty Z.. Z. om A. ako predávajúcim a manželmi K.ovými ako kupujúcimi, na základe ktorej nadobudli G. K. a Y. K.ová vlastnícke právo k spornej parcele, súd prvej inštancie vyhodnotil ako neplatný právny úkon uzavretý v rozpore s ustanovením § 27 zákona o konkurze v znení účinnom do 31. 07. 2000. Správcovi konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo K. právne relevantný súhlas na uzavretie kúpnej zmluvy konkurzným súdom daný nebol. Za nedostatočné považoval uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. Z-2-3K 11/2003 zo dňa 16. 03. 2008 a č. k. Z-2-3 K 11/93-330 zo dňa 18. 08. 1999, ktorými bol daný súhlas súdu s predajom nehnuteľností mimo dražbu. Z obsahu týchto uznesení vyplýva, že predmetný súhlas bol daný i na predaj pozemkov vo vlastníctve úpadcu nachádzajúcich sa v k. ú. O. Q.. Z ďalšieho obsahu týchto uznesení nevyplýva bližšia špecifikácia, podľa ktorej by bola možnosť stotožniť súhlas na predaj konkrétneho pozemku, ktorý bol predmetom spornej kúpnej zmluvy. Jednoznačné označenie predmetu prevodu speňažovania nevyplýva ani z opatrenia Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-3K 11/93-382 zo dňa 11. XX. 2001. Uvedený nedostatok výslovne konštatovali súdy vo vyššie citovaných rozhodnutiach, kde uviedli, že „vyššie označené opatrenia, ktoré vydal konkurzný súd za účelom speňažovania majetku úpadcu, sú vo vzťahu k predávanej nehnuteľnosti tak nepresné, že predávaná nehnuteľnosť v nich nie je identifikovateľná a listinu preukazujúcu vlastníctvo žalobca (správca konkurznej podstaty úpadcu) nedoložil vôbec“.

1.6. Posúdiac právny úkon - kúpnu zmluvu zo dňa 03. XX. 2008 ako neplatný právny úkon, dospel súd prvej inštancie k záveru o nemožnosti G. K. (pôvodného žalovaného v 1. rade) a Y. K. (žalovanej v 2. rade) nadobudnúť vlastnícke právo k parcele č. XXXX/X o výmere 10 970 m² - lesný pozemok nachádzajúcej sa v k. ú. O. Q.. Pokiaľ sa manželia K.ovi nestali vlastníckmi tejto parcely, nemohli ju ďalej previesť na iné osoby, v tomto prípade žalovaného v 3. rade. Právny úkon - darovaciu zmluvu zo dňa 25. 08. 2010, ktorým tak učinili, je potrebné považovať za neplatný.

1.7. Súd prvej inštancie dobromyseľnosť pôvodných žalobcov pri uzatváraní darovacej zmluvy, spochybnil už tým, že nadobudnutie vlastníckeho práva manželov K.ových v konaní vedenom Správou katastra J. pod V 4027/2008 bolo napadnuté protestom prokurátora zo dňa 14. 04. 2010. Manželvia K.ovi ako účastníci uvedeného konania museli mať vedomosť o tom, že nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy bolo spochybnené, čo ich dobromyseľnosť celkom vylučuje.

1.8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Nárok na náhradu trov konania vznikol v tomto prípade žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný voči žalovanému, ktorý úspech nedosiahol. Žalobca trovy konania priznať nežiadal, preto súd rozhodol tak, že mu ich náhradu nepriznal.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli odvolaním žalovaní v prvom až piatom rade. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. V prvom rade považoval odôvodnenie napadnutého rozsudku za nedostatočné a samotné rozhodnutie nesprávne. Odôvodnenie rozsudku považujú za absolútne zmätočné a nejasné, protichodné s vykonaným dokazovaním. Súd prvej inštancie nedostatočne a nepresvedčivo odôvodnil neplatnosť prevodu vlastníckeho práva.

2.2. Poukázal, že doposiaľ v žiadnom konaní žiadnym príslušným orgánom nebolo konštatované, že by kúpna zmluva zo dňa 03. XX. 2008 bola neplatná. V nadväznosti na to je potrebné považovať aj darovaciu zmluvu zo dňa 25. 08. 2010 za platnú, nakoľko boli pri jej uzatváraní a prevode vlastníckeho práva na jej základe splnené všetky formálne náležitosti a zákonné podmienky.

2.2.1. Odvolatelia sú toho názoru, že v rámci konania bolo dostatočným spôsobom preukázané, že na posúdenie splnenia podmienok priameho predaja nehnuteľností mimo dražby, nebolo potrebné schválenie plánu speňažovania konkurznými veriteľmi tak, ako to vyžadovalo ustanovenie § 27 zákona o konkurze v znení účinnom po 01. 08. 2000. Pri skúmaní súladu prevodu so zákonnými podmienkami by sa mala skúmať zákonná úprava v znení účinnom do 01. 08. 2000, nakoľko na majetok úpadcu bol konkurz vyhlásený uznesením zo dňa 28. 03. 1996 a súčasne prieskumné pojednávanie v danej veci bolo skončené dňa 10. 11. 1999, čo vyplynulo zo zápisnice z prieskumného pojednávania a výpovede správcu konkurznej podstaty. Na predaj mimo dražby konkurzný súd udelil správcovi súhlas uznesením

zo dňa 16. 03. 1998 a následne ho doplnil opatrením zo dňa 11. XX. 2001. Za nezmysel považuje tvrdenie, že opatrenie konkurzného súdu zo dňa 11. XX. 2001 malo reflektovať právnu úpravu účinnú od 01. 08. 2000. Predaj mimo dražby uskutočnil správca konkurznej podstaty v zmysle ustanovenia § 27 zákona o konkurze účinnom do 01. 08. 2000, so súhlasom súdu a za cenu ustanovenú znaleckým posudkom.

2.3. Odvolatelia dali do pozornosti súdu skutočnosť, že pri rozhodovaní o žalobe tohto druhu sa malo prihliadať aj na to, aké dôsledky toto rozhodnutie môže mať s ohľadom na hmotné a procesné predpisy a na zásadu ochrany dobromyseľne nadobudnutého vlastníckeho práva žalovaných k dotknutej nehnuteľnosti. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. februára 2013 sp.zn. 6Cdo 71/2011, ako aj na Nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. II. ÚS 165/11 z 11. mája 2011, ktorý sa postavil na obranu dobromyseľných nadobúdateľov vlastníckeho práva. Postavil na váhy princíp ochrany vlastníctva pôvodného vlastníka a princíp dobrej viery nadobúdateľa a k tomuto sa aj priklonil. Aj keď v danej veci nejde o otázku určenia neplatnosti scudzovacej zmluvy z dôvodu, že išlo o prevod od nevlastníka, princíp ochrany dobromyseľnosti nadobúdateľa má všeobecnú platnosť. Sú toho názoru, že predaj spornej nehnuteľnosti bol uskutočnený v plnom súlade s platnou právnou úpravou. V nadväznosti na to je potrebné považovať kúpnu zmluvu zo dňa 03. XX. 2008 za platnú a prevod spornej nehnuteľnosti za súladný so zákonom.

2.4. Navrhujú, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovaným prizná nárok na náhradu trov konania, resp. aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných v prvom až piatom rade sa nestotožnil s tvrdeniami žalovaných v podanom odvolaní. K nedostatočnému a zmätočnému odôvodneniu napadnutého rozsudku uviedol, že tieto argumenty neobstoja, nakoľko rozsudok má všetky náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP, sú v ňom označené dôkazy, súd vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové a právne argumenty strán, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Žalobca odôvodnenie rozsudku považuje za presvedčivé.

3.1. K tvrdeniu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci iba zopakoval svoje tvrdenia a dodal, že podľa jeho názoru, ako aj názoru dovolacieho súdu, ani opatrenie konkurzného súdu z 11. XX. 2001 nepreukazuje súdom schválené oprávnenie správcu konkurznej podstaty nakladať s predmetným pozemkom. Uvedené opatrenie je nepresné, predávaná nehnuteľnosť v ňom nie je identifikovaná a listina preukazujúca usporiadanie majetku nebola nikdy ako dôkaz predložená. Preto nemohlo dôjsť k platnému prevodu na základe tejto kúpnej zmluvy.

3.1.1. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5MCdo 12/2011, podľa ktorého platne nemôže nadobudnúť vlastnícke právo právny nástupca, ak subjekt, od ktorého odvodzuje svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, toto právo nikdy nenadobudol a teda ho ani nemohol platne previesť. Súd prvej inštancie v tomto prípade rozhodol zákonne a správne, keď následný prevod vlastníctva darovacou zmluvou označil za neplatný.

3.2. Poskytnutie ochrany dobrej viery nadobúdateľa neprichádza do úvahy, nakoľko z dôkazov vyplýva, že dobrá viera u nadobúdateľa neexistovala. Štatutár nadobúdateľa mal vedomosť o tej skutočnosti, že vlastnícke právo k pozemku bolo spochybnené, a to konaním o proteste prokurátora, najmä však súdnym konaním Krajského súdu v Nitre sp.zn. 11S/136/2010, ktorého bol účastníkom. Už iba skutočnosť, že štatutár obdarovanej školy vedel o existencii právoplatného rozsudku súdu o zrušení povolenia vkladu vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy, zakladala dôvod na vyslovenie neplatnosti následného prevodu pozemku darovacou zmluvou a absolútne vylučuje dobromyseľnosť obdarovanej školy pri nadobudnutí vlastníckeho práva k pozemku za týchto okolností.

3.3. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovaných v prvom až piatom rade podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v prvom až piatom rade nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5.V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol podľa procesných ustanovení zákona číslo 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol účinný do 30. XX. 2016. Od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon číslo 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

V danej veci odvolací súd rozhodoval o odvolaní podanom žalovaným proti rozsudku súdu prvej inštancie, v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku.

6.Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti prevodu vlastníckeho práva k pozemku v O. Q., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre obec O. Q., katastrálne územie O. Q., ako pozemok registra „C“, parc.č. XXXX/X - lesné pozemky o výmere 10970 m², z darujúcich G. K. a Y. K. na obdarovaného Súkromnú strednú odbornú školu s vyučovacím jazykom maďarským Magyar Tannyelvu Madán Szakkozepiskola, realizovaný darovacou zmluvou zo dňa 25. 08. 2010. Namietal tiež neplatnosť i kúpnej zmluvy, ktorá predchádzala darovacej zmluve a na základe ktorej mali darcovia nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam a to pre nezavkladovanie tejto kúpnej zmluvy v katastri nehnuteľností a pre porušenie zákona o konkurze a vyrovnaní.

6.1.Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní prvým rozsudkom zo dňa 12. novembra 2014 sp.zn. 8C/61/2011-312 žalobu žalobcu zamietol. Krajský súd v Nitre v dôsledku odvolania podaného žalobcom, rozsudkom zo dňa 19. októbra 2016 sp.zn. 25Co/979/2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Žalobca napadol rozsudok odvolacieho súdu dovolaním. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 29. 01. 2019 č.k. 8Cdo/128/2017-372 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktoré dospeli k záveru, že uznesenia, resp. opatrenie konkurzného súdu tak zo 16. 03. 1998, 18. 08. 1999 a 11. XX. 2001 vydané za účelom spešného majetku úpadcu, sú vo vzťahu k predávanej nehnuteľnosti tak nepresné, že predávaná nehnuteľnosť v nich nie je identifikovateľná a listina preukazujúca vlastníctvo nebola predložená. Takýto záver vyslovil aj Ústavný súd SR dňa 23. 01. 2013 sp.zn. IV. ÚS 45/2013, ktorým odmietol sťažnosť správcu konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo K.. Dovolací súd dodal, že v danej veci nešlo o revíziu a spochybňovanie rozhodnutí konkurzného súdu, ale o skúmanie oprávnenia správcu konkurznej podstaty nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami.

6.2. Následne súd prvej inštancie konal v danej veci pod spisovou značkou 19C 16/2019 a napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu vyhovel a vyhlásil prevod vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti za neplatný.

6.3. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnili žalovaní v prvom až piatom rade, rozsudok napadli odvolaním dôvodiac, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal tiež nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

7.Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8.Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

9. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

9.1. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Odvolatelia, žalovaní v prvom až piatom rade, v podanom odvolaní namietajú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, v dôsledku nedostatočného, zmätočného a nepresvedčivého odôvodnenia súdom prvej inštancie. Odvolací súd, predtým ako preskúmal napadnutý rozsudok vo veci samej, skúmal, či súd prvej inštancie nezaťažil konanie vadou konania, namietanou žalovanými, spočívajúcou v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

10.1. V súvislosti s touto námietkou odvolací súd poukazuje na stálu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v danom prípade konkrétne na rozhodnutie sp.zn. 3Cdo 118/2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že: „nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou najvyššieho súdu (R 111/1998) považovaná za procesnú vadu („inú vadu konania“), nezakladajúcu prípustnosť dovolania. Správnosť takého nazerania na právne dôsledky nepreskúmateľnosti potvrdili viaceré rozhodnutia ústavného súdu o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998 (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015 a III. ÚS 288/2015). Ústavný súd v náleze z 30. januára 2013 sp. zn. III. ÚS 551/2012 konštatoval, že „sa väčšinovým názorom svojich senátov priklonil k tej judikatúre najvyššieho súdu, ktorá prijala záver, že nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku nezakladá vadu konania podľa § 237 O.s.p., ale len tzv. inú vadu konania podľa § 241 ods. 2 písm. b/ OSP“. Obdobne argumentoval ústavný súd v uznesení zo 14. januára 2015 sp. zn. III. ÚS 1/2015 a tiež v uznesení z 26. augusta 2015 sp. zn. I. ÚS 364/2015. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ OSP. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016.

10.2. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri N. proti V., rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (V. proti V., rozsudok z roku 2003).“

10.3. Uvedené stanovisko sa vzťahuje aj vady konania pred súdom prvej inštancie, na ktoré odvolací súd musí prihliadať aj bez návrhu. Civilný sporový poriadok, upravuje odvolací dôvod, odňatie možnosti konať pred súdom v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, a po jeho zistení umožňuje odvolaciemu súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP napadnuté rozhodnutie zrušiť.

10.4. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v danej veci však nezistil žalovanými namietanú vadu konania. Súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej

veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaní v prvom až piatom rade sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňujú, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie ustanovenie § 220 CSP. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vychádzal zo záverov dovolacieho súdu, uvedených v uznesení zo dňa 29. 01. 2019 sp.zn. 8Cdo/128/2017, pričom tieto závery aplikoval na dostatočným spôsobom zistený skutkový stav, na ktorý správne aplikoval i platné právne predpisy. Rozhodnutie riadnym spôsobom odôvodnil tak, že je preskúmateľné odvolacím súdom. Z týchto dôvodov námietku žalovaných, týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

11. Po zistení, že v danej veci nedošlo k procesnej vade konania, ktorá by mala za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia, odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo veci samej a dospel k záveru, že rozsudku súdu prvej inštancie nie je možné vytknúť žiadne pochybenie. Stotožniac sa s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie, tento ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd, poukazujúc na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 01. 2019 sp.zn. 8Cdo/128/2017, ktorým je pri svojom rozhodovaní viazaný, dodáva, že súd prvej inštancie taktiež v napadnutom rozsudku akceptoval závery uvedené v tomto uznesení a v ich intenciách aj v danej veci rozhodol. Odvolaciemu súdu preto nezostala iná možnosť, ako stotožniť sa so závermi súdu prvej inštancie, keďže aj on akceptoval názor dovolacieho súdu a v jeho zmysle aj rozhodol.

12.1. Nie je však možné nepoukázať v danej veci predovšetkým na protest prokurátora, ako aj rozhodnutia súdov, a to Krajského súdu v Nitre sp.zn. 11S/136/2020 o zrušení rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy, ako aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. januára 2013 sp.zn. IV. ÚS/45/2013, ktorým odmietol sťažnosť správcu konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárskeho družstva K. v konkurze, ktorou namietal porušenie základných práv.

12.1.1. Krajský súd v Nitre rozsudkom 11S/136/2010-53 zrušil rozhodnutie Správy katastra J. sp.zn. V 4027/08 z 12. XX. 2008 v časti týkajúcej sa parcely číslo XXXX/X lesný pozemok o výmere 10970 m² v katastrálnom území O. Q. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Stotožnil sa so skutkovým stavom zisteným žalobcom a uvedeným v proteste prokurátora č. Kd 53/10 z o dňa 14. 04. 2010, ktorému v konečnom dôsledku Správ katastra vyhovel. Dôvodil, že správca konkurznej podstaty úpadcu bol povinný pri speňažovaní majetku postupovať v zmysle vtedy platného zákona číslo 328/1991 Zb. a dodržiavať jeho ustanovenia, ak dospel k záveru, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 03. XX. 2008, sú spôsobilé na predaj. Takéto rozhodnutie by súd mohol považovať za prejav vôle úpadcu iba vtedy, ak by postupoval podľa § 27 ods. 2, ods. 3 citovaného zákona.

12.1.2. Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní IV. ÚS 45/2013 rozhodoval o sťažnosti správcu konkurznej podstaty, ktorou namietal porušenie základného práva rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 15S 15/2010 z 20. Októbra 2010 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžr/25/2011 z 15. februára 2012. Tieto súdy dospeli k záveru, že uznesenia, resp. opatrenie konkurzného súdu zo 16. marca 1998 sp.zn. Z-2-3K 11/93, z 18. Augusta 1999 sp.zn. Z-2-3K 11/93-330, opatrenie z 11. júna 2001 sp.zn. Z-2-3-K 11/93-382 vydané za účelom speňaženia majetku úpadcu, sú vo vzťahu k predávanej nehnuteľnosti tak nepresné, že predávaná nehnuteľnosť v nich nie je identifikovateľná a listina preukazujúca vlastníctvo nebola predložená. Vyslovil tiež názor, že konajúce súdy, ktoré preskúmali zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov katastra v konaní o návrhu na povolenie vkladu kúpnej zmluvy, nerozhodovali svojvoľne. Napadnuté rozhodnutia sú ústavne akceptovateľné a udržateľným spôsobom odôvodnené. Za správny považoval názor najvyššieho súdu, že uznesenia a opatrenie konkurzného súdu, z ktorých malo byť zrejmé, že nimi bol prevodcovi udelený súhlas konkurzného súdu na prevod nehnuteľnosti, nedostatočne preukazujú súdom schválené oprávnenie prevodcu nakladať s predmetným pozemkom.

XX. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na predmetné uznesenia konkurzného súdu - Krajského súdu v Bratislave, a to uznesenie zo dňa 16. 03. 1998 sp.zn. Z-2-3K 11/93, ktorým súhlasil s predajom nehnuteľností mimo dražbu, pričom v tomto uznesení sú nehnuteľnosti špecifikované parcelnými číslami, katastrálnym územím, prípadne súpisným číslom, avšak sporná nehnuteľnosť - lesné pozemky parcelné

číslo XXXX/X o výmere 10 970 m² sa v tejto špecifikácii nenachádzajú. Uznesením zo dňa 18. 08. 1999 sp.zn. Z-2-3K 11/93-330 konkurzný súd doplnil výrok predchádzajúceho uznesenia zo dňa 16. 03. 1998, pričom opätovne špecifikoval nehnuteľnosti parcelným číslom, prípadne súpisným číslom v prípade stavby. Opätovne sa však nehnuteľnosť parcelné číslo XXXX/X v tejto špecifikácii nenachádza. Napokon opatrením konkurzný súd zo dňa 11. XX. 2001 opätovne doplnil súhlas s predajom mimo dražby v uznesení zo dňa 16. 03. 1998 tak, že súhlasí s predajom všetkého hnutel'ného a nehnuteľného majetku úpadcu.

XX.1. Ustanovenie § 27 ods. 2 zákona číslo 328/1991 Zb. o konkurze v znení účinnom do 31. 07. 2000 upravovalo, že správca konkurznej podstaty môže uskutočniť predaj mimo dražby iba so súhlasom súdu a za podmienok ním určených. Z vyššie uvedených rozhodnutí konkurzného súdu (zo dňa 16. 03. 1998, 18. 08. 1999 a 11. XX. 2001) však nevyplýva, že by konkurzný súd udelil správcovi konkurznej podstaty súhlas na predaj spornej nehnuteľnosti (parc. č. XXXX/X) mimo dražby. Predmetné uznesenia, resp. opatrenie sú nejasné, nepresné a nevyplýva z nich konkrétna identifikácia predávaných nehnuteľností. Minimálne nie je možné na základe týchto rozhodnutí konkurzného súdu stotožniť nehnuteľnosť, ktorá mala byť predmetom kúpnej zmluvy so súhlasom konkurzného súdu na jej odpredaj mimo dražby. Správca konkurznej podstaty, vzhľadom na absenciu súhlasu konkurzného súdu s prevodom nehnuteľnosti mimo dražby, nemohol preto platne uzavrieť kúpnu zmluvu s pôvodnými žalovanými v prvom a v druhom rade dňa 03. XX. 2008, z ktorého dôvodu je táto kúpna zmluva neplatným právnym úkonom. Následne neplatným právnym úkonom je aj darovacia zmluva uzavretá dňa 25. 08. 2010, ktorou pôvodní žalovaní v prvom a v druhom rade darovali spornú nehnuteľnosť žalovanému v treťom rade, nakoľko „nikto nemôže previesť viac práv, ako sám má“.

14. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil ako vecne správny, z ktorého dôvodu ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami odvolateľa uvedenými v podanom odvolaní.

15.1. Žalovaní v prvom až piatom rade v podanom odvolaní namietali nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, spočívajúcu v nedostatočnom, zmätočnom a nepresvedčivom odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15.1.1. K tejto námietke odvolateľov sa odvolací súd vyjadril v odôvodnení tohto rozsudku, konkrétne v bode 10.

15.2. Ďalej odvolatelia poukazujú na skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, konkrétne na uznesenia, resp. opatrenie konkurzného súdu, ktorým, podľa ich názoru, bol udelený súhlas s predajom spornej nehnuteľnosti. Preto nie je dôvod vyhlásiť predmetnú kúpnu zmluvu zo dňa 03. XX. 2008 a následnú darovaciu zmluvu za neplatnú.

15.2.1. Aj touto námietkou sa odvolací súd zaoberal a poukazuje na dôvody uvedené v bode 12. a 13 tohto rozhodnutia.

15.2.2. V tejto súvislosti odvolatelia upriamili pozornosť odvolacieho súdu na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 27. februára 2013 sp.zn. 6Cdo 71/2011 v súvislosti s nadobudnutím vlastníckeho práva žalovaných v dobrej viere. Predmetné rozhodnutie nie je však možné zovšeobecniť a aplikovať aj v danej veci, nakoľko ide o úplne odlišný skutkový a právny stav, keďže v citovanom uznesení NS SR sa riešil spor o určenie veci do dedičstva. Ani v tomto rozhodnutí nespochybnil najvyšší súd základnú zásadu súkromného práva, a to zásadu „nemo ad alium plus iuris trasfere potest, quam ipse habet“ (nikto nemôže previesť viac práv, než má sám), ktorá zásada chráni vlastnícke právo skutočného vlastníka. Dodal, že: „aj keď dôsledkom vyplývajúcim z vyššie uvedenej zásady je nemožnosť nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti od nevlastníka, nemožno vylúčiť situáciu, keď proti princípu ochrany práva pôvodného vlastníka bude pôsobiť princíp ochrany dobrej viery nového nadobúdateľa. Zásadu „nikto nemôže previesť viac práv, než má sám“ možno prelomiť ochranou dobrej viery nadobúdateľa len celkom výnimočne, pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zrejme, že nadobúdateľ je dobromyseľný, že vec riadne podľa práva nadobudol. Dobrá viera musí byť pritom hodnotená veľmi prísne, pričom poskytnutie ochrany dobromyseľnému nadobúdateľovi sa s prihliadnutím na individuálne okolnosti posudzovanej veci musí javiť ako spravodlivé. O dobrú vieru ide vtedy, ak nadobúdateľ nehnuteľnosti ani po vynaložení potrebnej opatrnosti, ktorú možno od neho s ohľadom na okolnosti a povahu prípadu požadovať, nemal prípadne nemohol mať dôvodné pochybnosti o tom, že v skutočnosti subjektu, ktorý je ako nositeľ určitého práva zapísaný v katastri (evidencii) nehnuteľnosti, takéto právo nesvedčí“.

15.2.3. Posudzujúc predmetnú vec z hľadiska vyššie uvedených záverov dovolacieho súdu v citovanom rozhodnutí 6Cdo 71/2011, odvolací súd dospel k záveru, že tieto závery v danej veci nie je možné

aplikovať. Vzhľadom na viaceré rozhodnutia súdov v danej veci, ktoré vyhodnotili neexistenciu súhlasu konkurzného súdu s predajom spornej nehnuteľnosti mimo dražby, protest prokurátora, prerušenie vkladového konania pre nepredloženie listinného dôkazu správcom konkurznej podstaty preukazujúce vlastnícke právo úpadcu k spornej nehnuteľnosti, nie je možné konštatovať, že nadobúdatelia boli dobromyseľní a v dobrej viere, že postup správcu konkurznej podstaty a ich následné nadobudnutie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti bol v súlade so zákonom.

15.2.4. Taktiež odvolateľmi citovaný nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. II. ÚS 165/11 z 11. mája 2011 nie je v danej veci možné aplikovať a na danú vec nemá dopad a to najmä z dôvodu, že vyššie súdne authority na Slovensku sa k predmetnej problematike vyjadrili a zaujali právny záver (viď rozhodnutie 6Cdo 71/2011, ďalej rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo 115/2016, 3Cdo 223/2016, Ústavného súdu SR sp.,zn. I ÚS 50/2010, I. ÚS 549/2015, I ÚS 460/2017).

15.2.5. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd námietku odvolateľov vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

16.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17.O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).